

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200971
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415200971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, registračné číslo 572 79 667, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanému O. štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.127,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny 140,- eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 2,38 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 140,- eur od 3. 2. 2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 474,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 474,42 eur od 19. 11. 2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18. 2. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.127,27 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 19,83 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.127,27 eur odo dňa 3. 2. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (ako dlžníkom) dňa 23. 4. 2012 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 1.200,- eur. V žalobe tvrdil, že žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške a s termínom splatnosti uvedenými v úverovej zmluve na jej lícnej strane, pričom prvú splátku bol povinný zaplatiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu s tým, že vzhľadom na typ úveru počet splátok nebolo možné vopred dohodnúť. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe vzhľadom na charakter úveru nebolo možné priamo v zmluve určiť ani výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného čím sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo podľa žalobcu bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 1. 2011 sp. zn. 6Co 95/2010. Žalovaný sa podľa tvrdenia žalobcu dostal do omeškania s úhradou splátok, preto bol listom spoločnosti Home

Credit Slovakia, a.s. zo dňa 29. 10. 2014 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z istiny vo výške 1.013,51 eur, úroku vo výške 1,60 eur, upomienky II vo výške 36 eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 3,26 eur a úroku za hotovostné transakcie vo výške 72,90 eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 19,83 eur s tým, že ide o úrok z omeškania vo výške 8,39 eur zo sumy 1.227,27 eur od 18. 11. 2014 do 18. 12. 2014, úrok z omeškania vo výške 11,44 eur zo sumy 1.127,27 eur od 19.12.2014 do 2.2.2015, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby a tiež pokračujúci úrok z omeškania od 3. 2. 2015 do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.127,27 eur. V podaní zo dňa 27. 10. 2015 žalobca uviedol, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou mu bola pohľadávka voči žalovanému vzniknutá z úverovej zmluvy č. 6204062390 zo dňa 23. 4. 2012 postúpená v celom rozsahu.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Skôr než sa začalo prvé pojednávanie žalobca písomným podaním zo dňa 9. 6. 2015 súdu oznámil, že upravuje petit žaloby tak, aby žalovanému bolo uložené zaplatiť mu sumu 987,27 eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 17,45 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 987,27 eur od 3. 2. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Súd uvedené podanie žalobcu, ktorým obmedzil rozsah uplatňovaného plnenia posúdil podľa obsahu ako čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu.

Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konanie sčasti späť upravuje § 96 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatií žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 987,27 eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 17,45 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 987,27 eur od 3. 2. 2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili. Svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je si vedomý, že je žalobcovi niečo dlžný, avšak má viac záväzkov, dlží aj iným veriteľom, a preto sa snaží všetko splácať postupne a priebežne. Tvrdil, že mal so spoločnosťou Home Credit Slovakia uzavretú aj inú zmluvu, keď v roku 2011 kupoval na úver malotraktor a teda nevie presne, koľko na ktorý úver zaplatil ale ak žalobca tvrdí, že zaplatená bola suma 794,20 eur, tak potvrdzuje že to mohla byť táto suma.

Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní žalovaný uviedol, že zmluvu so spoločnosťou Home Credit Slovakia uzavrel tak, že bol v predajni Tesco, kde mu ponúkali či nechce klubovú kartu, a hoci ju pôvodne nechcel, nakoniec si ju vzal a následne mu boli cez Tesco ponúkané rôzne produkty na tú kartu, a ponúknutá mu bola aj úverová karta a poslali mu dve vyhotovenia zmluvy z ktorej jedno mal podpísať a vrátiť. Žalovaný uviedol, že to, aké sú podmienky úveru vedel len približne, nakoľko tam boli veľmi malé písmená, ťažko sa to čítalo tak ho prestalo baviť to čítať. Tvrdil, že úverovú kartu rok vôbec nepoužíval, až keď ho pritlačila rodinná situácia a súrne potrebovali peniaze na opravu počítača, vybral cez tú kartu 150,- eur a potom vyberal priebežne ďalej za účelom financovania potrieb rodiny a domácnosti, s tým, že na základe jeho telefonického žiadosti mu bol povolený vyšší úverový limit ako bol pôvodne uvedený v zmluve. Žalovaný potvrdil, že z úverovej karty vyčerpal sumu spolu 1.268,62 eur, potvrdil aj, že mu bola doručená výzva k splateniu celého úveru zo dňa 29. 10. 2014 a aj výzva advokátky žalobcu z decembra 2014 s tým, že po doručení žaloby neplatil na úver nič ale pokiaľ sa pamätá, žiadal telefonicky o splátkový kalendár. Žalovaný požiadal o možnosť splácať dlh v splátkach, keďže či už sám, či s manželkou majú uzavretých minimálne 5 až 6 ďalších úverových zmlúv a celkovo dlžia asi 25.000,- eur, pričom majú 4 deti a po úhrade všetkých splátok im na život mesačne ostáva suma len 300,-eur.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX pre Clubcard kreditnú kartu a Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pre Clubcard kreditnú kartu, listiny „Pravidlá programu odmien pre Clubcard kreditnú kartu“ a listiny „Čo by ste mali vedieť o Vašej Clubcard kreditnej karte“ s prílohami, fotokópiou žalovanému adresovaného Oznámenia o postúpení pohľadávky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 4. 12. 2014 spolu s Podacím hárkom zo dňa 5. 12. 2014, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 4. 2012 súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpená predajcom TESCO STORES SR a.s. a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bol bezúčelový revolvingový úver do výšky úverového rámca 320,- eur. Podľa tvrdenia žalovaného, tento bol neskôr na základe jeho žiadosti zvýšený. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť mesačnými splátkami vo výške 4 % z dlžnej čiastky, pričom v zmluve (kolónka č. 42) je uvedená ročná úroková sadzba tým spôsobom, že sú tam uvedené 2 údaje, a to 26,28 %, 11,88 % a hviezdička odkazujúca na malý text na spodku zmluvy kde je uvedené, že úroková sadzba závisí na výške vyčerpanej čiastky, viď. Sadzobník.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané jednotlivé čerpania úveru formou výberov z bankomatu a platieb kartou, pričom celkovo bola takto vyčerpaná suma 1.268,62 eur. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil v splátkach sumu spolu 794,20 eur, posledná úhrada bola realizovaná dňa 18. 12. 2014 vo výške 100,- eur. Pri dátume 29. 10. 2014 je tam uvedené „zosplatenie“, pričom z výpisu vyplýva, že z úhrad realizovaných žalovaným vo výške spolu 794,20 eur bola suma vo výške 302,74 eur započítaná na úhradu úverovej istiny, suma 413,62 eur na úhradu úroku za hotovostné transakcie, suma 6,04 eur na úhradu úroku, suma 42,- eur na úhradu poplatku za výber z bankomatu, suma 29,34 eur na úhradu poplatku za výpis z účtu, suma 0,46 eur na úhradu opravných úrokov. Vo výpise je v položke „dlh“ uvedená ako dlžná istina suma 965,88 Eur, ako dlžný úrok za hotovostné transakcie suma 21,01 eur, ako dlžný úrok suma 0,38 eur a ako dlžný úrok z omeškania suma 17,45 eur čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe po jej čiastočnom späťvzatí.

Žalobca tvrdí, že uvedené jeho nároky z úverovej zmluvy, ktoré mu pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. boli postúpené zmluvou o postúpení pohľadávky žalovaný mu neuhradil.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b)

zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (23. 4. 2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanému bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver formou úverového rámca ktorý žalovaný priebežne čerpal a priebežne splácal, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil spolu sumu 794,20 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a vo výpise čerpania, splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu z ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t.j. 1.268,62 eur, z ktorej už žalovaný časť vo výške 794,20 eur vrátil, pričom neuhradená ostala časť vo výške 474,42 eur.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (23. 4. 2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc zo žalobcom predloženého obsahu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje správny údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa názoru súdu nie je ani správne uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miere nákladov. V úverovej zmluve sa tieto údaje v zákonom vyžadovanej podobe nenachádzajú a pokiaľ tieto údaje poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie sú tieto údaje obsiahnuté v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Čo sa týka úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) Zákona), tá by mala byť vyjadrená v kolónke číslo 42 zmluvy označenej ako ročná úroková sadzba. Z tej sa ale spotrebiteľ v skutočnosti túto výšku nedozvie, nakoľko uvedené sú tam dve hodnoty (26,28 % a 11,88 %), pričom je tam akási malá hviezdička, ku ktorej vysvetlivka je na samom spodku formulára zmluvy uvedená malým písmom tak, že úroková sadzba by mala byť vo výške v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, vid'. Sadzobník a v Sadzobníku je zas uvedená rôzna sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000,- eur a vyššiu ako 1.000,-eur a následne je tam ďalší odkaz cez hviezdičku na text na spodku Sadzobníka o tom, čo sa pre účely určenia výšky úrokovej sadzby nezapočítava do vyčerpanej čiastky. Ak sa teda spotrebiteľ ku konkrétnej výške úrokovej sadzby má komplikovane dopracovávať cez 4 odkazy v dvoch rôznych listinách a cez akési hviezdičky, tak o nenaplnení dikcie, účelu a podstaty ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona vyžadujúceho jednoznačné a zrozumiteľné uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu nemožno mať pochybnosti.

V úverovej zmluve takisto nie je uvedený vôbec údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/). Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 1. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 3. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN.

Bez ohľadu na uvedené by posudzovaný úver bol bezúročný a bez poplatkov aj z iného dôvodu. Posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž neobsahuje jasne a zrozumiteľne uvedenú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Podľa názoru súdu z úverovej zmluvy musí byť zrejmé kedy je povinný spotrebiteľ zaplatiť jednotlivé splátky, v akej výške a aká čiastka z konkrétnej splátky tvorí istina, úrok a poplatky, aby mal vedomosť o tom, odkedy dokedy je povinný úver splatiť a zároveň, aby mal vedomosť o výške odplaty, ktorú za poskytnutý úver zaplatí a malo by to byť uvedené v texte zmluvy výrazným spôsobom. Výška splátky je v kolónke č. 41 zmluvy vyjadrená tak, že to majú byť „4 % z dlžnej čiastky“. Takéto vyjadrenie výšky splátky však podľa názoru súdu nezodpovedá požiadavke zákona, nakoľko je neurčité a nezrozumiteľné. V zmysle ustanovenia Hlavy 5 § 8 úverových podmienok splácania úveru „výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky, t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami k poslednému dňu zúčtovacieho obdobia. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa mení v závislosti od výšky nesplatennej dlžnej čiastky. V prípade, že takto vypočítaná výška splátky by bola nižšia ako 12,- eur (tzv. splátkové minimum), platí, že splátka je vo výške splátkového minima“. Ak je teda v Úverovej zmluve zo dňa 23. 4. 2012 uvedená výška mesačnej splátky ako „4 % z dlžnej čiastky“, takýto údaj je nepostačujúci, nekonkrétny, a z neho nie je ani zrejmé koľko predstavuje dlžná istina úveru, koľko dlžné bežné úroky a poplatky, či koľko sú sankcie. Na podporu tohto svojho názoru súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. 4. 2015 sp. zn. 15Co/203/2015 kde bol prezentovaný a zdôvodnený rovnaký názor.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje / podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) / pritom ako už bolo uvedené v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané

úverové zmluvné podmienky. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V bode - kolónke 41 zmluvy je len celková výška mesačnej splátky, ktorá je navyše ako bolo už uvedená vyjadrená neurčitým a nezrozumiteľným spôsobom. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Navyše ani v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v úverovej zmluve s tým, že tam je tam ďalej iba všeobecne uvedené, že jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov, poplatkov a prípadných sankcií. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súď pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo

akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ musia byť uvedené priamo v zmluve, tak je zrejmé, že ich absenciu v nej nemožno nahradiť tým, že veriteľ bude dlžníkovi po čerpaní úveru posilať akési výpisy, v ktorých bude uvedené koľko a kedy sa má splatiť, ako to tvrdil žalovaný.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad prial logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu by výšku mesačnej splátky mal spotrebiteľ vyvodzovať komplikovaným percentuálnym prepočtom a výšku úrokovej sadzby vyvodzovať z dvoch alternatív túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov súd zmluvu o úvere č. 6204062390, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom čerpania, splátok a úhrad preukázal, že žalovanému bola reálne

poskytnutá suma 1.268,62 eur, čo žalovaný v konaní potvrdil. Potvrdil aj to, že na nároky z úverovej zmluvy uhradil sumu spolu len 794,20 eur, ako to vyplýva aj z výpisu čerpania, splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu rozdielu poskytnutej sumy 1.268,62 eur a uhradenej sumy 794,20 eur, teda na úhradu úverovej istiny vo výške 474,42 eur.

Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 4. 12. 2014 uskutočneným v mene postupcu - spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. jeho právnu zástupkyňou, splnomocnenou na to plnomocenstvom postupcu zo dňa 31. 5. 2014 (čl. 15 spisu) v spojení s poštovým podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tohto oznámenia žalovanému preukázal, že žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXX na žalobcu, čo žalovaný sám potvrdil, a toto v zmysle ust. § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka založilo povinnosť žalovaného bez ďalšieho plniť svoj záväzok postupníkovi, t.j. žalobcovi. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže neboli zistené skutočnosti spochybňujúce žalobcovu tvrdenie, že žalovaný mu sumu 474,42 eur do dňa podania žaloby neuhradil a neurobil tak ani do vyhlásenia rozsudku, čo žalovaný sám potvrdil, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 474,42 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Žalobca v žalobe, po jej čiastočnom späťvzátí uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 8,05 % ročne s tým, že úrok z omeškania požaduje odo dňa 18. 11. 2014, t.j. od pätnásteho dňa odo dňa, keď mal pôvodný veriteľ pohľadávky- Home Credit Slovakia, a.s. zaslať žalovanému výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 29. 10. 2014.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah účastníkov vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 0,05 %.

Žalovaný sám potvrdil tvrdenie žalobcu, že výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29. 10. 2014 ho pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo 6204062390 v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Aj predloženým poštovým podacím hárkom zo dňa 3. 11. 2015 žalobca preukázal, že žalovaný bol k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaný, čo žalovaný potvrdil. Keďže v určenej lehote suma 474,42 eur na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaný odo dňa 19. 11. 2014 (nie odo dňa 18. 11. 2014 ako tvrdil žalobca) je v omeškaní so zaplatením tejto sumy. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8,05 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dňa 19. 11. 2014 dostal do omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 474,42 eur a jeho omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil mu súd spolu so sumou 474,42 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo

sumy 474,42 eur od 19. 11. 2014 do zaplattenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplattením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu 474,42 eur súd žalobu zamietol a zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za deň 18. 11. 2014 keďže pätnásty deň od odoslania výzvy zo dňa 29. 10. 2014 nepripadol na deň 17. 11. 2014, z čoho vychádzal žalobca ale až na deň 18. 11. 2014, nakoľko výzva bola odoslaná dňa 3. 11. 2014.

Súd, využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému s prihliadnutím na jeho zistené osobné, majetkové, rodinné pomery, skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti, výšku dlžnej sumy a tiež jeho postoj v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnil, čo prispelo k nepredlžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nespornil, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúc za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplattenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaného vzhľadom na jeho pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti venujúcej sa hromadnému vymáhaniu neuhradených pohľadávok, čo je súdu známe z jeho činnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, sčasti bolo konanie zastavené.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplattenie istiny 474,42 eur a úroku z omeškania zo sumy 474,42 eur vo výške 8,05 % ročne od 19. 11. 2014 do zaplattenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplattenie istiny 512,85 eur a 8,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 512,85 eur od 19. 11. 2014 do zaplattenia v ktorej bola žaloba zamietnutá. Úspešný bol aj v časti zaplattenia úroku z omeškania zo sumy 987,27 eur vo výške 8,05 % ročne za deň 18. 11. 2014 v ktorej bola žaloba rovnako zamietnutá a úspešný bol aj v časti o zaplattenie sumy 140 eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 2,38 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 140,- eur od 3. 2. 2015 do zaplattenia v ktorej žaloba bola vzatá späť a konanie zastavené nie pre správanie žalovaného po podaní žaloby, ale zavinením žalobcu, z procesného hľadiska preto platí, že úspech aj v tejto časti mal žalovaný (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Úspech žalobcu (v rozsahu cca 42 %) tak bol výrazne prevýšený jeho neúspechom (v rozsahu 58 %). Žalobca síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol ako už bolo uvedené v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Úspešnejší žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalovanému ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).